

[Ministeren for skatter og afgifter]

Kristensen-udvalget og af Sparekasseforeningens skatteudvalg, som bl.a. i et debatoplæg om en skattereform har gennemgået principperne i en forbrugsbeskatning. Tilsvarende diskussioner har fundet sted i andre industrialiserede lande.

Indtil nu har man kun behandlet forbrugsbeskatning på det teoretiske plan i de industrialiserede lande.

Jeg er enig med Thorlund Jepsen i, at der i en forbrugsbeskatning tilsyneladende er elementer, som er meget positive. Det gælder især den tilskyndelse, der i et sådant system vil være til at spare op i stedet for at forbruge indkomsten. Jeg er endvidere enig med Thorlund Jepsen i, at det gældende indkomstskattesystem har en række uheldige virkninger, som det i stigende omfang er nødvendigt – men også stadig vanskeligere – at reparere på.

Som nævnt har en forbrugsbeskatning været indgående diskuteret på det teoretiske plan, men på den anden side indtil nu ikke vist sig brugbar i praksis. Jeg synes, det er et noget voveligt eksperiment fuldstændig at omlægge skattesystemet og så i øvrigt ellers se på, hvorledes det udvikler sig.

Hertil kommer, at uanset om en forbrugsbeskatning har en række fordele, må det ikke glemmes, at der også er ulemper forbundet med overgangen til en forbrugsbeskatning.

I Sparekasseforeningens debatoplæg er det nævnt, at før man overgår til en forbrugsbeskatning, er det nødvendigt at afklare en række spørgsmål.

Blandt disse spørgsmål er, hvorledes der skattemæssigt skal gøres op med anskaffelsen af varige forbrugsgoder som f.eks. biler. Skal f.eks. hele købsprisen for en bil føres til indtægt det år, hvor skatteyderen køber den? Det vil vist være en meget stor byrde for de fleste skatteydere.

Et andet spørgsmål, som er behæftet med betydelig usikkerhed, er forholdet til udlandet. Hvis Danmark overgår til en forbrugsbeskatning, vil vi være omgivet af lande, som har et mere traditionelt indkomstskattesystem. Bl.a. af denne grund synes det at være særdeles fordelagtigt at kunne opspare mest muligt af sin indkomst her i landet i en år-række uden beskatning og herefter emigrere til udlandet, hvor man så kan bruge de opsparede beløb uden beskatning. Også for virksomhederne synes der at kunne opstå

meget store problemer, hvis deres driftsomkostninger, f.eks. renteudgifter, ikke tages i betragtning i samme omfang som konkurrerende udenlandske virksomheders driftsudgifter.

Endelig er det nødvendigt med en række forskellige overgangsregler, fordi der jo som nævnt er tale om en fuldstændig omlægning af skattesystemet. Thorlund Jepsen er selv inde på, at der skal være en 16-årig overgangsperiode. For det første er dette ganske usædvanlig lang tid, og jeg tvivler på, at man gradvis kan omlægge systemet, uden at det vil volde meget betydelige forståelsesmæssige og administrative problemer.

Specielt bemærkes i denne sammenhæng, at en forbrugsbeskatning jo ikke uden videre vil bevirke, at en almindelig indkomstopgørelse falder bort. Så vidt jeg kan se, skal der fortsat opgøres en almindelig indkomst som i dag, foruden at der skal ske en opgørelse af forbruget i årets løb. Selv om vi administrativt har fået en meget betydelig maskinel behandling af ligningsarbejdet, er der efter min opfattelse en betydelig risiko for, at den enkelte borger skal fremkomme med endnu flere oplysninger til skattemyndighederne, for at man kan gennemføre en forbrugsbeskatning, dvs. at det bliver vanskeligere og mere kompliceret at udfylde selvangivelsen.

Efter min opfattelse er der behov for, at vi snarest må gennemføre en reform af indkomstskattesystemet. Jeg mener 'slet ikke', at vi kan holde til først at skulle have omlagt skattesystemet om 16 år. De problemer, vi står over for, er efterhånden så alvorlige, at der må kræves en omlægning inden for en overskuelig årrække, dvs. 1–2 år. Noget andet er så, at der for visse særlige skatteydergrupper bliver behov for specielle overgangsordninger. I regeringens oplæg til en skattereform forudsættes det således, at der skal laves en overgangsordning på 10 år for skatteydere, der påtager sig særlig store rentebyrder, f.eks. i forbindelse med anskaffelse af fast ejendom. Men dette er noget ganske andet end den 16-årige overgangsperiode, som Thorlund Jepsen forestiller sig.

Forbrugsbeskatning har bl.a. som formål at øge opsparingen. Jeg er af den opfattelse, at en skattereform i overensstemmelse med det oplæg, som regeringen er fremkommet med, også vil styrke opsparingen og vil forøge investeringerne i erhvervslivet, *samtidig*